

לוח עמנואל היומי בזוהר מקרא פרשנות ישולם		
חלק ה - פרשנת שמות		
מתקן מודבש	וילנא	יום
קענח-קפד	יח ע"א	ראשון
קפד-קצ'	יח ע"ב	שני
קצ'-קצ'	יט ע"א	שלישי
קצ'-ר	יט ע"ב	רביעי
ר-ר	כ ע"א	חמישי
ר-רט	כ ע"ב	שישי
רט-רט	כ ע"א	שב"ק

אוֹתֶר הַקָּדוֹשׁ עִם פִּירְזֵשׁ מִתּוֹךְ מִדְבָּשׁ עַל הַפְּרִשָּׁה

פרק ו' יציאת תשפ"ב

עלון מס' 157

"לבעזהש"ת ע"י מרכז מתוק מודבש"ת. ד. 5135 ירושלים

כשהכהנים אומרים שירה ממתקים את הגבורות ע"י החסדים

בְּהַנִּיק יְלַבְּשׂוּ צְדָקָה וְחַסִּידִיכָה יְרָגְנָנוּ, מִפְּאָן אֲוֹלִיפְנָא, דְּמַזְמָן לְמִלְפָא יְשִׁנֵּי עֻזְבָּדוּ, בְּגִינַן
לְמִיְהָב חֲדֹה לְמִלְפָא, אֵי אַרְחִיה דְּמִלְפָא דְּחַדָּא לְיהָ בְּדִיחִי הַדִּיוֹטִי, יִסְדָּר קְמִיה
בְּדִיחִי רַוְפִּינּוֹס וּפְרַדְשָׁכִי, וְאֵי לָאו, לָאו אִיהָו (בְּגִינַן) בְּדִיחִותָא דְּמִלְפָא.

פָּא חֲזִי דָּוד זָמִין לְיהָ לְמִלְפָא וּלְמַטְרוֹנִיתָא לְנִינִיחָא, מָה עָבֵד שָׁאַנִּי בְּדִיחִי דְּמִלְפָא בְּגִינַן
רַוְפִּינּוֹס, וּמִאָן נִינְהָג, דְּכַתִּיב (תְּהִלָּם כָּל ט) בְּהַנִּיק יְלַבְּשׂוּ צְדָקָה וְחַסִּידִיכָה יְרָגְנָנוּ, וְחַסִּידִיכָה
יְרָגְנָנוּ, לְוִיִּיךְ יְרָגְנָנוּ מַבְעֵי לְיהָ, דְּהָא לְיוֹאֵי אַיִלּוֹן בְּדִיחִי מִלְפָא, וְהַשְׁתָּא דָוד זָמִין לְיהָ לְנִינִיחָא,
עָבֵד בְּהַנִּיק וְחַסִּידִיכָה דְּלִיקְהוּ אַיִלּוֹן בְּדִיחִי מִלְפָא, אָמֵר לְיהָ קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דָוד, לָא בְּעִינָא

מתוק מודבש

נכדים, וּמִאָן נִינְהָג וּמֵה הַשְׁרִים שִׁסְדֵּר דָוד, וָאָמֵר
כְּמוֹ דְּכַתִּיב בְּהַנִּיק יְלַבְּשׂוּ צְדָקָה וְחַסִּידִיכָה יְרָגְנָנוּ וְשׁוֹאֵל
לִמְהָ כתּוֹב וְחַסִּידִיכָה יְרָגְנָנוּ, לְוִיִּיךְ יְרָגְנָנוּ מַבְעֵי לְיהָ
וּלוֹיִיךְ יְרָגְנָנוּ הִיה צִירֵק לּוּמָר, דְּהָא לְיוֹאֵי אַיִלּוֹן בְּדִיחִי
מִלְפָא כִּי הַלּוּמִים הַמּוֹנוּנִים עַל הַשִּׁירָה וְהַרְינה הַמְּשֻׁמְחִים
אֶת הַמֶּלֶךְ תְּמִיד בְּשִׁירָם וּזְמָרָם, וְהַשְׁתָּא דָוד זָמִין לְיהָ
לְנִינִיחָא וְעַתָּה שְׁדָרְהוּ הַזָּמִין אֶת הַמֶּלֶךְ לְמִנוּחָה לְעִירָה דָוד,
עָבֵד בְּהַנִּיק וְחַסִּידִיכָה דְּלִיקְהוּ אַיִלּוֹן בְּדִיחִי מִלְפָא עֲשָׂה
שַׁהַכְהָנִים וְהַחֲסִידִים יְהוּ מְשֻׁמְחִים הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי הַארֹן וְלֹא
הַלּוּמִים, אָמֵר לְיהָ קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דָוד, לָא בְּעִינָא
לְאַטְרָחָא אַלְין אַיִלּוֹן רֹצֶחֶת לְהַטְרִיחָה אֶת אַלְוָן דְּרָכָם
לְשָׁוּרָה, אָמֵר לְיהָ דָוד לְהַקְבִּיהָ, מְאַרְיִי בְּדִ אַנְתָּךְ בְּהִיכְלָךְ
אַתְּ עֲבִיד רַעֲוֹתָךְ אֲדוֹנִי כְּשַׁאתָה בְּהִיכְלָךְ דְּהִינָּו כְּשִׁיהָה
הַארֹן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲתָה תַּעֲשֵׂה כְּרַצְוֹנָה מְלָה אֶבֶל עֲתָה
הַשְׁתָּא דָזְמִינָנָא לְפָנֵי בְּרֻעּוֹתִי קְיִמָּא מְלָה
שְׁהַזְמָנִתִּי אָוֹתָן לְבֵיתִי לְעִירָה דָוד בְּרַצְוֹנִי תָּלוּי הַדָּבָר,
לְאַקְרָבָא אַלְין דְּאַיִלּוֹן חַשִּׁיבִי יִתְּהַרְךְ לְקַרְבָּת הַכְהָנִים
שְׁהָם חַשּׁוּבִים יוֹתֵר שְׁהָם יְשֻׁוּרָוּ, אַף עַל גַּב דְּלָאו
אַרְחִיכְיָהוּ בְּהָאֵי אַעֲפָי שְׁאַיִן דְּרָכָם לְשִׁיר וּלְרָנוֹן, וְטַעַמוֹ

כשהכהנים אומרים שירה ממתקים את הגבורות ע"י החסדים

בְּהַנִּיק יְלַבְּשׂוּ צְדָקָה וְחַסִּידִיכָה יְרָגְנָנוּ, מִפְּאָן אֲוֹלִיפְנָא
דְּמַזְמָן לְמִלְפָא יְשִׁנֵּי עֻזְבָּדוּ (דָף קְמָה ע"ב) בְּגִינַן
מִכְאָן לְמִדְנָנוּ כִּי מֵי שְׁמָזִין אֶת הַמֶּלֶךְ לְבֵיתוּ יִשְׁנָה אֶת
מְנַהֲגֵי הַמֶּלֶךְ שִׁיחָיו מִכּוּבְדִים יוֹתֵר, בְּגִינַן לְמִיְהָב חֲדֹה
לְמִלְפָא כִּי לְגַרְועָם שְׁמָחָה לְהַמֶּלֶךְ, אֵי אַרְחִיה דְּמִלְפָא
דְּחַדָּא לְיהָ בְּדִיחִי הַדִּיוֹטִי אֵם דְּרָכוֹ שְׁלַחְבָּוּ שְׁמַשְׁמָחִים
שְׁמַשְׁמָחִים אֶת הַדְּבָרִים הַדִּוּוֹתִים, יִסְדָּר קְמִיה בְּדִיחִי
רַוְפִּינּוֹס וּפְרַדְשָׁכִי יִסְדָּר לְפָנָיו בְּדִחְנִינָה שְׁהָם שְׁרִים
וּכְבָדִים, וְאֵי לָאו וְאֵם לֹא עָשָׂה כֵּן, לָאו אִיהָו בְּדִיחִותָא
דְּמִלְפָא אֵין כָּאן שְׁמָחָת הַמֶּלֶךְ לְפִי שְׁלָא הַוּסִיף לְהַמֶּלֶךְ
יְוֹתֵר מַמָּה שִׁשָּׂה לוּ בְּבֵיתוּ. (מְפָלִישִׁים)

פָּא חֲזִי דָוד זָמִין לְיהָ לְמִלְפָא וּלְמַטְרוֹנִיתָא לְנִינִיחָא
בָּא וּרְאֵה דָוד זָמִין אֶת הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכְתָּה שְׁהָם
בְּחִינּוֹת הַתְּפָאָרָת וּמְלָכָות לְמִנוֹחָתָם, כְּמוֹ שָׁאַר קְמָה ה'
לְמִנוֹחָתָךְ, מָה עָבֵד שָׁאַנִּי בְּדִיחִי דְּמִלְפָא בְּגִינַן רַוְפִּינּוֹס
מָה עָשָׂה שִׁנָּה אֶת הַבְּדָחִנָּה שְׁלַחְבָּוּ שְׁמַשְׁמָחִים שְׁהָם שְׁרִים

לאטראחא עלה (אלין), נ"א אמר ליה קדשא בריך הוא דוד לאו ה' כי, אמר ליה דוד, מארוי (לאו ה' כי אלא) בד אנטה בהיכלה את עבד רעotta, השטא דזמנינו לה, ברעוטה קיימא מלאה לאקרבא אלין, דיןון חשייבי יתר, אף על גב דלאו ארחה יהו בהאי.

הרמזים על השראת השכינה בבית המקדש וענין הגלות בריש הפרשה

מכאן אוליפנא דמן דאייה בבביה יסדר אורחיה ועובדיה ברעוטה, אי מזמנין ליה יעביד רעוטה דאונטיה דאונטיה כמה דמסדר עלי, דהא דוד אחוף לייאי וסדר בהני, וקדשא בריך הוא אוקים מלאה ברעוטה, אמר דוד (שם פסוק י) בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך, סדורא דקא סדרנא לא יתוב לאחורה, אמר ליה קדשא בריך הוא דוד, חייך אפלו במאני דילוי לא אשתמש, אלא זו קדשא בריך הוא מטהן, עד דיהיב ליה נבזבז ומתגען, דכתיב (שם פסוק יא) נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה, מפרי בטנה אשית לבפא לה. אתה רבוי יצחק ונשקייה, אמר אי לא אתינא להאי ארחה אלא למשמע דא די.

מתוך מדבר

ולא חבטלו, אמר ליה קדשא בריך הוא, דוד, חייך אפלו במאני דילוי לא אשתמש אלא במאני דילך חיך שאפלו בכלים שליהם הלויים לא משתמש רק אשתחמש בכלים שלך בשם הכהנים, וכן היה כל זמן שהארון הנה בעיר דוד קודם שנבנה בית המקדש אז היו רק הכהנים משוררים לפני הארון במקום הלויים. ולא זו קדשא בריך הוא מטהן עד דיהיב ליה נבזבז ומתגען ולא זו הקב"ה שם עד שנתן לו דורונות ומנתנות דכתיב נשבע ה' לדוד אמת, לא ישוב ממגעה פי' שבואה אמתית שלא יחוור ממנה, ומה היה השבועה מפרי בטנה אשית לבפא לך פי' הבטיחו הקב"ה שמזרעו ישים מלך לשבת על הכסא שלו, ועוד רמז בהשבועה שנשבע ה' לדוד שהוא סוד המלכות, שאמר לה שאמת שהוא בחינת התפארת לא ישוב ממנה, פי' לא ישוב מהמלכות אלא יהיה מיוחד עמה לעולם, מפרי בטנק שהם חיליל המלכות היוצאים ממנה שהם מלאכי עולמות בריאה יצירה עשה וכן נשומות הצדיקים, אשית לכסה לך, הם יהיו כסא ומרכבה אל המלכות. אתה רבוי יצחק ונשקייה בא ר' יצחק ונשך אותו האיש בסוד יהוד דנסחין, אמר אי לא אתינא להאי ארחה אלא למשמע דא די אמר אם לא הייתה בא בדרך זה אלא בשביל לשם דבר זה היה די לי. (למי'ק ולמ"ג ומפלס)

של דוד היה כי כשהכהנים שהם מצד החסד אומרים שירה ורינה שהיא מצד הגבורה, ע"ז הם מתיקים את הגבירות ע"י החסדים. (למי'ק ולמ"ג ומפלס) (דף כמה ע"א-ע"ב, ובכיוורינו ברך ג עמי רעט-רפ)

הרמזים על השראת השכינה בבית המקדש וענין הגלות בריש הפרשה

מכאן אוליפנא מכאן למדיינו, מן דאייה בבביה יסדר אורחיה ועובדיה ברעוטה כמי שהוא בכיתו יסדר דרכיו ומעשוו כרצונו, כמו' של להיות כל איש שורד בכיתו, אי מזמנין ליה יעביד רעוטה דאונטיה כמה דמסדר עלי, אבל אם מזמינים אותו יעשה רצונו כמו' מה שסדר לפניו, כמו' של פקחים דפ' פ' של מאrho כמו שסדר לפניו, כמו' של בעל הבית עשה, דהא דוד אחוף לייאי וסדר בהני כי דוד החליף הלויים וסדר כהנים תחתיהם שישוררו לפני הארון עפ"י שאין דרכם לשיר ולונן, וקדשא בריך הוא אוקים מלאה ברעוטה והקב"ה קיים הדבר כרצונו, כיוון שכונת דוד היתה להמתיק הגבירות ע"י החסדים, אמר דוד בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך רצונו לומר סדורא דקא סדרנא לא יתוב לאחורה את הסדר שסדרתי לא תשיב לאחר

פֶתַח חֶד בְּרִיה וְאָמֵר, וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבָּאָר שְׁבֻע וַיָּלֹךְ חֶרְנָה, הַיִּנוּ דְכַתִּיב (בראשית כ כד) עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אֶבְיוֹ וְאֶת אָמוֹ וְדַבָּק בָּאֲשָׁתוֹ. דָבָר אַחֲר וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבָּאָר שְׁבֻע וַיָּלֹךְ חֶרְנָה, רַמְזָנְדָב נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִבֵּי מִקְדָּשָׁא וְאַתְגָּלוּ בֵּין עַמְמִיא, פָמָה דָאת אָמֵר (אי' א ו) וַיֵּצֵא מִן בַּת צִוְּן כָּל הַדָּרָה, וְכַתִּיב (שם פסוק ג) גָּלְתָה יְהוָה מְעוֹנִי וְגֹו.

הטעמים שרבי יצחק לא הזמין את רבי יצחק לנשואיו בנו

בכה רבי יצחק (דר"א לג ותנייה) וחדי, אמר מרגלאן אלין תחות ידייכו ולא איזיל בתריכיו, אמרו ליה את פזיל לאורחך, ואנן גיעול למתא להלוא דהאי בר, אמר רבי יצחק השטא אית לי למלה לארכוי, איזיל ליה וסדר מלין קפיה דרבי שמעון, אמר רבי שמעון, וchai שפיר קאמרו, וככלא בקדשא בריך הוא אמר מלין איינון מבני בניו דרבי איזוק חלשה נינהו, מאי טעמא אקרי חלשה, בגין דארבעין שניין אתעפי על ירושלים דלא יתחרב ביוםוי, והוה פריש על כל מלחה ומלה דאוריתא רזין עלאן, ויהיב בהו ארחה לבני עולם לאתנאגא בהו ונתן בהם דרך ללבני העולם בגין צדוק ביריך רזין על הקב"ה שהוא בחינת התפארת הנקרה יעקב העליון, אמר רבי שמעון מלין איינון מבני בניו דרבי איזוק חלשה נינהו דברים אלו הם מבני בניו של ר' צדוק החלש, ומפרש מאי טעמא אקרי חלשה למה נקרה חלש, בגין דארבעין שניין אתעפי על ירושלים דלא יתחרב ביוםוי לפי שהתחנה ארבעים שנה שלא תחרב ירושלים ביוםוי, והוה פריש על כל מלחה ומלה דאוריתא רזין עלאן והיה מפרש על כל דבר של תורה סודות עליונים, ויהיב בהו ארחה בגין עולם לאתנאגא בהו ונתן בהם דרך לבני העולם אין להתנגד בהם, וכן כל אדם אחר למודו צריך להתבונן מה יוצא מלמדו, כדי שיקיים ללמידה ולעשות, שמןמי כך נמננו וגמרו חז"ל ואמרו תלמוד גדול שմביא לידי מעשה. (לט"ג ומפלחים)

מתוך מדבר

تلך לדרכך, ואנן גיעול למתא להלוא דהאי בר, ואנו נכנס לעיר לשמחת הנשואין של בני זה, ר"ל שכבר הגיענו לעיר שאנו צרייכים לה, ולא נדבר עתה עוד בדברי תורה, לכן אמר רבי יצחק, השטא אית לי למלה לארכוי נכוונים דבריכם כי עתה יש לי ללכת לדרכו, דף קמט ע"א איזיל ליה, וסדר מלין קפיה דרבי שמעון קמץ להו וסדר הדברים ששמעו לפני ר"ש, אמר רבי הלך לו וסידר הדברים ששמע לפני ר"ש, אמר רבי שמעון, וchai שפיר קאמרו ודאי יפה אמרו, וככלא בקדשא בריך הוא אמר רזין על הקב"ה שהוא בחינת התפארת הנקרה יעקב העליון, אמר רבי שמעון מלין איינון מבני בניו דרבי איזוק חלשה נינהו דברים אלו הם מבני בניו של ר' צדוק החלש, ומפרש מאי טעמא אקרי חלשה למה נקרה חלש, בגין דארבעין שניין אתעפי על ירושלים נקרא חלש, בגין דאוריתא רזין עלאן והיה מפרש על כל מלחה ומלה דאוריתא רזין עלאן והיה מפרש על כל דבר של תורה סודות עליונים, ויהיב בהו ארחה בגין עולם לאתנאגא בהו ונתן בהם דרך ללבני העולם אין להתנגד בהם, וכן כל אדם אחר למודו צריך להתבונן מה יוצא מלמדו, כדי שיקיים ללמידה ולעשות, שמןמי כך נמננו וגמרו חז"ל ואמרו תלמוד גדול שմביא לידי מעשה. (לט"ג ומפלחים)

פתח חדר ביריה ואמיר פתח אחד מבניו של איש הניל ואמיר לפרש מש"כ ויצא יעקב מבראר שבע וילך חרנה, הינו דכתיב על בן יעוז איש אביו ואת אמו ודק בASHTO צי יעקב עוז את אביו ואת אמו בכאר שבע והלך מהם לישא אשה בחזרן, וכן זה הבן עוז את אביו ואמו והלך לישא אשה כדלקמן, لكن פירוש פסוק זה על עניין נשואו אשה. דבר אחר פירוש אחר על הפסוק ויצא יעקב מבראר שבע וילך חרנה, רמז נפקו ישראל מבי מקדש ואתגלו ביני עממי בא לרמז על הזמן ההוא כשיצאו ישראל מבית המקדש והלכו בגלות בין העמים, פמה דאת אמר ויצא מין בת ציון כל חרנה רומו על חרון אף הגלות בין העמים. (דף קמח ע"ב, ובכיאורינו בר"ג עמי רפא-רפכ)

הטעמים שרבי יצחק לא הזמין את רבי יצחק לנשואיו בנו

בכה רבי יצחק וחדי בכה ר"י מרוב שמחה, אמר מרגלאן אלין תחות ידייכו ולא איזיל בתריכיו אמר מרגליות כאלו הם תחת ידיכם ולא אלך אחרים בתמיה, אמרו ליה את פזיל לאורחך אמרו לו אתה

אמר רבי יצחק, לא והוא (אלא) יומין זעירין עד דאערענַא בְּהַהוָּא בֶּרֶגֶשׂ, וּבְרִיהַ זַעֲרָא עַמִּיהַ,
אמינַא לֵיהַ אֵן הוּא בָּרֶךְ אַחֲרָא, אמר לֵי עֲבִידַנָּא לֵיהַ הַלּוֹלָא וְאַשְׁתָּאַר בְּדִבְרַתְהוּ, פִּינּוֹן
דאַשְׁתָּמוֹדָע בַּי, אמר לֵי חַיִּיךְ דֶּלֶא זַמִּינַא לְךָ לְהַלּוֹלָא דְּבָרִי, בְּגַין תְּלַתְּ מְלִין, חד דֶּלֶא יַדְעַנָּא
בַּךְ וְלֹא אַשְׁתָּמוֹדָעַנָּא לְךָ, דְּהַכִּי מַזְמַנִּין לֵיהַ לְבָרֶגֶשׂ כְּפָום יַקְרִיהַ, וְדִילְמָא אַנְתָּה גַּבְרָא רְבָא וְאַפְגִּים
יַקְרִיהַ, וְחַד דִילְמָא אַנְתָּה אַזְילַ בְּאַרְךְ בְּבַהִילּוֹ וְלֹא אַטְרָח עַלְךָ, וְחַד דֶּלֶא תְּכִסִּיף קְמִי אַנְשִׁי
דְּחַבּוֹרָא, דְּאַוְרִיחָא דִילַן דְּכָל אַינְיָן דְּאַכְלִי לְפִתּוֹרָא דְּחַתְּנוֹן וְכֹלָה, בְּלֹהוּ יַהֲבִי נְבֻזּוֹן וְמַתְּנוֹן לוֹן.
אמינַא לֵיהַ קָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַדְין לְךָ לְטָבָב, אַמִּינַא לֵיהַ מָה שְׁמַךְ אָמַר לֵי צְדוֹק זֹוְטָא.

מתוק מדבר

בְּבַהִילּוֹ וְלֹא אַטְרָח עַלְךָ וְאַחֲרָ שֶׁמֶא אַתָּה נַחֲפֹו
לְדַרְכֵךְ לְדַבֵּר נַחַזֵּן וְלֹא רַצְחֵי לְהַטְרִיחָה עַלְיךָ שַׁתְבַּטְלָ
רְצֹונָךְ מִפְנֵי רַצְוִוָּה, וְחַד דֶּלֶא תְּכִסִּיף קְמִי אַנְשִׁי
דְּחַבּוֹרָא וְאַחֲרָ שֶׁלֹּא תַּחֲבִישׁ בְּפָנֵי אַנְשִׁי הַחַבּוֹרָה,
דְּאַוְרִיחָא דִילַן דְּכָל אַינְיָן דְּאַכְלִי לְפִתּוֹרָא דְּחַתְּנוֹן
וְכֹלָה כִּי הַדָּרְכָה שֶׁלֹּנוּ שֶׁכָּל אַלְוּ שָׁאוֹכְלִים עַל שְׁלַחַן חַתְּנוֹן
וְכֹלָה, בְּלֹהוּ יַהֲבִי נְבֻזּוֹן וְמַתְּנוֹן לוֹן כּוֹלָם נַותְנִים
לְהַמְּדָרְנוֹתָוֹת, וְשֶׁמֶא לֹא הַשִּׁגָּה יַדְךָ לְתַת וְתַבּוֹשׁ מִפְנֵי
אַחֲרִים, מִפְנֵי כָּל אַלְוּ הַטְּעִימִים לֹא הַזְמַנְתִּיךְ אֶל הַמְשַׁתָּה,
אמינַא לֵיהַ קָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַדְין לְךָ לְטָבָב אַמְרָתִי
לוּ הַקְּבָ"הּ יַדְין אַוְתָּךְ לְטוֹבָב, כִּי רָאָה שֶׁכָּל הַטְּעִימִים
שָׁאָמָר רִ' צְדוֹק הַיּוּ עַבּוֹר כְּבוֹדָו, שֶׁלֹּא רָצָה לְפָגָנוּ
בְּכְבוֹדוֹ אוֹ לְעָשָׂוֹת נְגַד רַצְוָנוֹ, לְפִי שְׁהַעֲרִיךְ אָתוֹן לְאַדְמָן
גָּדוֹל וְחוֹשָׁב, אַמִּינַא לֵיהַ מָה שְׁמַךְ שָׁאָלָתִי מִמְּנוֹ מָה
שְׁמַךְ, אָמַר לֵי צְדוֹק זֹוְטָא שְׁמַיִּים.
(דף קמ"ה ע"ב-קמ"ט ע"א, ובכיאורינו ברוך ג' ע"מ רפ"ג-רפ"ה)

אמר רבי יצחק, לא והוא יומין זעירין עד דאערענַא בְּהַהוָּא בֶּרֶגֶשׂ וּבְרִיהַ זַעֲרָא עַמִּיהַ
ימים מועטים עד שפגשתי באוטו אדם ובנו הקטן היה
עמו, אַמִּינַא לֵיהַ אֵן הוּא בָּרֶךְ אַחֲרָא שָׁאָלָתִי אָתוֹן
אַיִּפה הָוּ אַבָּן הַאַחֲרָה, אמר לֵי עֲבִידַנָּא לֵיהַ הַלּוֹלָא
וְאַשְׁתָּאַר בְּדִבְרַתְהוּ אָמַר לֵי עֲשִׂיתִי לוּ נְשָׂאוֹיו וְנְשָׂאָר
אַצְלָ אַשְׁתָּוֹן, פִּינּוֹן דְּאַשְׁתָּמוֹדָע בַּי כִּיון שְׁהַכִּיר אָתוֹן,
אָמַר לֵי חַיִּיךְ דֶּלֶא זַמִּינַא לְךָ לְהַלְילָא דְּבָרִי בְּגִין
תְּלַתְּ מְלִין אָמַר לֵי חַיִּיךְ כִּי מָה שֶׁלֹּא הַזְמַנְתִּיךְ אֶתְךָ
לְשַׁמְחָת בְּנֵי הָיָה מְשׁוּם שֶׁלָּשָׁה דְּבָרִים, חד דֶּלֶא יַדְעַתִּיךְ בַּךְ עַד
בַּךְ וְלֹא אַשְׁתָּמוֹדָעַנָּא לְךָ אַחֲד שֶׁלֹּא יַדְעַתִּיךְ בַּךְ
כִּמָּה גָּדוֹלָה מַעֲלָתְךָ וְלֹא הַכְּרָתִיךְ כִּמָּה צָרִיךְ לְכִבְדָךְ אַתָּה,
דְּהַכִּי מַזְמַנִּין לֵיהַ לְבָרֶגֶשׂ כְּפָום יַקְרִיהַ כִּי כָּךְ
מַזְמַנִּים לְאַדְמָן כַּפִּי כְּבוֹדוֹ, וְדִילְמָא אַנְתָּה גַּבְרָא רְבָא
וְאַפְגִּים יַקְרִיהַ וְשֶׁמֶא אַתָּה אַדְמָן גָּדוֹל וְאַפְגִּים כְּבוֹדוֹ
אָסָלָא אַכְבָּרְךָ כְּרוֹוי, וְחַד דִילְמָא אַנְתָּה אַזְילַ בְּאַרְךְ

שבח דא שירטה

כִּי לִימֹוד הַזּוֹהֵר בְּגִירָסָא בְּעַלְמָא הָוּא בְּוֹנָה עַלְמָוֹת, וּבְשַׁ"שׁ אֵם יַחַד לְעַשְׂה תִּקְוֹן
לְמַעַלָּה בְּשַׁעַה אַחֲתָה מָה שֶׁלֹּא יַעֲשֵׂה בְּלִימֹוד הַפְּשָׁט שְׁנָה תִּמְמָה.

(כסא מלך תיקון מג' אות ס')

פרשות ויציאת תשפ"ב

לקבלת חשלון מידִי שבוע יש לשולח אימיל' בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתרך בדרכך"
מהדורות ר' יוסף
אכ' בערגוד
[cm 16.5/11.5]

פורמט גיגל [cm 24/17]

פורמט ביזנטי – מהדורות ר' החדרש וועבעד
[cm 17/12]

טלפון: 02-50-222-33
כתובת: www.matokmidvash.com